

Atlas podziału hydrograficznego Polski

Praca zespołowa pod kierunkiem Haliny Czarneckiej
Seria Atlasy IMGW,
Warszawa 2005

W serii Atlasy ukazała się publikacja zawierająca nowy podział hydrograficzny Polski. Publikacja składa się z dwóch części. Część pierwsza zawiera barwną mapę podziału hydrograficz-

nego Polski w skali 1: 200 000 prezentowaną na 112 arkuszach uzupełnionych skorowidzami. W części drugiej zgromadzono dane o 29 tys. zlewni wyznaczonych w dorzeczach ponad 14 tys. ważniejszych cieków. Zamieszczono również indeks nazw własnych cieków, jezior i zbiorników oraz wykaz czynnych wodowskazów IMGW. Obie części Atlasu zawierają obszerną charakterystykę nowego podziału składającą się z opisów metodycznych, skorowidzów i objaśnień dostosowanych do treści każdego tomu.

Atlas powstał na bazie mapy cyfrowej z relacyjną bazą danych podziału hydrograficznego Polski (MPHP) wykonanej w skali 1: 50 000 w standardach ArcInfo GIS przez firmę NEOKART i ESRI POLSKA. Podstawą utworzenia mapy cyfrowej był nowy analogowy podział hydrograficzny opracowany w latach 1997-2000 w byłym Ośrodku Zasobów Wodnych IMGW (obecnie Zakład Hydrografii i Morfologii Koryt Rzecznych) przy współudziale pracowników Oddziałów IMGW w Białymstoku, Krakowie, Poznaniu, Słupsku i Warszawie.

Treść mapy Atlasu została przeniesiona bez generalizacji jakościowej i ilościowej z mapy cyfrowej w skali 1: 50 000 na mapy Atlasu w skali 1: 200 000. Dzięki temu została zachowana pełna treść hydrograficzna podstawowych map topograficznych w skali 1: 50 000, łącznie z bogatą siatką drobnych cieków i rowów melioracyjnych stanowiących tło mapy. Podkreśla ono charakter i współtworzy obraz sieci wodnej regionów Polski.

Dane przedstawione w Atlasie (mapy i zestawienia zlewni) dotyczą obszaru całej Polski i części dorzeczy Wisły i Odry położonych poza granicami kraju.

Treścią Atlasu jest sieć wodna: rzeki, kanały, rowy, jeziora i sztuczne zbiorniki oraz działy wodne wyznaczające dorzecza i zlewnie cieków od I do VIII rzędu. Każdy ciek i jego zlewnie elementarne mają indywidualne numery mieszczące się w jednolitym systemie kodowym każdego dorzecza i całej Polski. Zasada kodowania opiera się na podziale każdej jednostki hydrograficznej (dorzeczy i zlewni) na dziewięć części o numerach od 1 do 9. System kodowania jest otwarty, w miarę potrzeb pozwala na uszczegółowienie podziału.

Zamieszczone w Atlasie nazwy własne cieków są zweryfikowane przez Komisję Ustalania Nazw Miejscowości i Obiektów Fizjograficznych MSWiA. Cieki bezimienne są opisane jako „Dopływ z ...”.

Atlas podziału hydrograficznego Polski (wersja analogowa mapy cyfrowej) może zainteresować szerokie grono pracowników naukowych, dydaktycznych i inżynierów zajmujących się gospodarką wodną, ochroną środowiska czy planowaniem przestrzennym, a także może być wykorzystany w projektach realizowanych w ramach wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej UE. MPHP (mapa cyfrowa podziału z relacyjną bazą danych) jako warstwa referencyjna jest już stosowana w różnych programach realizowanych na rzecz Ministerstwa Środowiska i jego organów oraz w IMGW i innych instytucjach. Atlas może być użyteczny, podobnie jak MPHP, także jako publikacja. (Halina Czarnecka)